

Meditatie tijdens de doopdienst op zondag 25 augustus 1991 in de Ned. Herv. Kerk te Zwaagwesteinde, waarin de doop werd bediend aan Rowando Schippers en Tiede Diederik Olijnsma.

1 koningen 18, 1 - 15

Marcus 10, 13 - 16

"En Achab zei tot Obadja: Trek het land door naar alle waterbronnen en naar alle beken!"

Gemeente van Jezus Christus.

Daar hou je toch werkelijk je hart vast in die afgelopen dagen. Op het nippertje gaat het dan toch nog goed. Nog net kan voorkomen worden, dat opnieuw de dictatuur in Rusland zal zegevieren. Nog net kan voorkomen worden, dat de macht van enkelen het leven van vele volken in het verderf stort. Ik bespeurde bij mijzelf de afgelopen week toch enige angst. Zou dan misschien toch satan weer sterker zijn? Hebben de mensen in dat grote land het dan toch niet verdiend, de vooruitgang, de democratie? Net zoals om het oude Israël, zagen wij de afgelopen week een heftig koningsdrama in de Sovjet-Unie. Want er is immers niets nieuws onder de zon: in zoals nu Jeltsin en Gorbatsjov de hoofdrol hadden in dit koningsdrama, dat aan drie jonge mensen het leven kostte, zo was het ook in het oude Israël ten tijde van de profeet Elia.

En de hoofdrolspelers in dat koningsdrama zijn ons ook niet onbekend, maar ik zal ze nog even introduceren. In de eerste plaats is daar de grote profeet Elia. Die onversteerbare dienstknecht van de Here God: hij waagde het om koningen en generaals te tarten en plagen met de waarheid: met de waarheid over de verdrukking van wezen en weduwen, met de waarheid rond de armoede van de velen en de rijkdom van enkelen. Hij plaagde de machthebbers met de waarheid, omdat God het hem ingaf, dat het zo niet langer kon.

Een andere hoofdrolspeler is de hofmaarschalk Obadja. Deze vrome man is de leider van de hofhouding van de koning. Zijn naam Obadja betekent "knecht van Javeh" en hij slaagde er goed in om zijn naam waar te maken. Hij was aardig bestand tegen de rijkdom van het hof. En Obadja was dan ook degene tot wie Elia zich wendde, om de macht van de koning in te perken.

En dan zijn we aangeland bij de derde hoofdrolspeler: Koning Achab. Deze koning kunnen we niet anders omschrijven, dan een man die geleefd wordt door zijn stemmingen, een man die leeft in de fantasie, een goddeloos koning, die onder de constante invloed staat van zijn vrouw Izebel. En zij is de laatste hoofdpersoon in dit drama. Ze wordt weliswaar slechts een maal genoemd in dit gedeelte, maar haar sluwe en slechte ideeën zien we overal terug in het handelen van Achab.

Het koningsdrama wordt door Elia op de spits gedreven op het moment dat het land geteisterd wordt door een grote hongersnood. Waar ontstaat hongersnood? Toen was het niet anders dan nu, waardoor ontstaat hongersnood? Juist! Hongersnood is daar waar velen arm zijn en enkelen rijk.

En is het niet de bedoeling om de lijn van toen door te trekken naar nu? Is het niet de bedoeling dat wij Gods Woord in onze tijd verstaan? Zien wij ook niet in Rusland letterlijk en figuurlijk hongersnood?

Jazeker, na 70 jaar leven onder grote druk en op de rand

van het bestaanminimum is het geer wonder dat deze volkeren vragen om brood en water, maar vooral moeten we constateren dat deze volkeren hongeren en dorsten naar gerechtigheid. En hoe noemt Jezus hen die hongeren en dorsten naar gerechtigheid? Zij zijn zalig, d.w.z. zij werken aan het koninkrijk van God.

En God richt zich tot die grote werker in zijn dienst, de profet Elia en God zegt: Ga heen en vertoep U aan Achab, want Ik wil regen op de aardbodem geven. Ik wil, zegt God. Dat is ons de wil van God: Regen op de uitgedroogde en verdorrede aardbodem. Dat is de wil van God, dat daar waar ons vertrouwen en ons geloof verdord is, dat daar het water van de doop rijkelijk zal vloeien als een teken van Gods trouw.

Even later in dat andere verhaal van Elia op de Karmel, daar openbaart God zich aan Elia, daar horen we dat er een geweldige sterke wind is, die bergen verscheurt, we horen van een verwreemde aardbeving en alreeds wordt er gezegd: Maar daarin was de Here niet. En na de aardbeving een vuur: En daarin was de Here niet! Want dat is niet de wil van God.

Wij kunnen en mogen God niet de aardbevingen van deze wereld in de zonden schuiven. Want zo is niet de wil van God. "Ga naar Achab," zegt de Heer Elia. Ga die heidense machtswellustering niet uit de weg, maar kijk hem recht in de ogen. "Ga naar Achab, want Ik wil regen geven op de aardbodem."

En Elia deelt aan koning Achab mee wat de Here God hem zei. Maar dan zien we weer hoe slecht deze koning luistert. De Here zal regen geven. Prachtig, dan hoeft er gelukkig geen vee worden afgemaakt en dan kan ik al mijn rijkdommen behouden, al mijn mooie paarden en muil dieren. Maar met geen woord wordt gerept over de mensen die hongeren, hongeren naar brood en water, hongeren naar gerechtigheid.

Zij worden doodgerwogen. De drie eerste woorden van koning Achab zijn veel belovend: Trek het land door naar alle waterbronnen en naar alle beken. Maar het vervolg spreekt slechts over de paarden en de muil dieren en het andere vee van de koning.

De gewone mensen worden doodgerwogen. En ook daarin is de Schrift weer zeer acruel. Zovelen werden doodgerwogen in de Sovjet-Unie, zovelen werden doodgerwogen daar waar dictatuur is. Zovelen kinderen vooral worden doodgerwogen in deze gruwelijke wereld. Die kleine menskinderen, die hongeren en dorsten, naar brood en water, naar warmte en naar liefde.

Wat Achab wil dat is brood en spelen voor de mensen. Maar wat willen wij met de weduwen en de wezen? Het ligt in onze macht en in onze mogelijkheid om weduwen en wezen te behoeden voor de dood, zodat ze straks zelf met eigen stem zullen zingen: Gij hebt mijn leven van de dood gered!

Maar ja, wij willen zo graag de paarden en muil dieren in leven houden zodat we geen vee behoeven af te maken. Ja we zijn in onze dagen getuige van staatsgreep en machtsvertoon, wij zijn getuige van een wereld die onbarbaars de kinderen, de weduwen en de wezen in de verdrukking houdt. Ja wij zien, dat alles behalve Jezus Christus koning is in ons leven. Maar in die staatsgreep, in die verdrukking, in die valse koningen, daarin is de Here niet! Want zo is niet de wil van God.

Wij, wij, wij zijn het, die dienstknecht van God zijn, wij kunnen de kinderen een leefbare wereld geven, wij kunnen

ze redden van de dood. Kunnen ze redden van de haat en het misbruik. Wij zelf kunnen het, met de kracht van God! Het kan!

In die wereld van geweld, verdrukking en valse koningen is het niet meer mogelijk om water bij de wijn te doen. Daar waar het doopwater heeft gesproken daar waar God tot ons heeft gesproken: "Ik wil regen geven op de aardbodem!", daar kunnen wij niet langer water bij de wijn doen. Dan moeten we recht door zee met deze wereld en dan moeten we, waar dat maar mogelijk is, Gods Koninkrijk bespoedigen.

Hoe kunnen we dat doen? Gods Koninkrijk wordt kinderen geopend, d.w.z. voor hen en met hen moeten we de handen uit de mouwen steken voor het Koninkrijk van God en zoeken naar leefbaarheid, naar levend water, naar overvloed, naar vreugde en vooral naar liefde.

Niet vaak genoeg kan dat evangelie klinken, dat God een God van liefde is. Ik zal het herhalen, vele malen. Ja, ik verkondig jullie vandaag een blijde boodschap, dat God liefde is, die God die zijn gezicht hier zien in Jezus. Dat kind, dat geen koning wilde zijn maar heider voor zijn schapen. Diezelfde Jezus die zei: Laat de kinderen tot mij komen! Dat grote overgetelike kinderevangelie!

Ja omdat wij vandaag levend water hebben laten vloeien, daarom zal vandaag de vreugde en de blijdschap overheersen in ons hart. Laat je niet inpakken door koning Achab, die je eropuit stuurt maar geef gehoor aan de woorden van Jezus.

"En op de grote dag van het feest stond Jezus op en zei: Indien iemand dorst heeft, hij come tot Mij en drinke, stromen van levend water!" Daar zien we opnieuw het gelaat van een God van grote liefde.

Ja Zijn liefde is vandaag in ons midden zichtbaar gemaakt in het water van de doop, dat kleine beetje, dat leven kan gaven, ja in deze beide kleine mensenkinderen, daarin is de Here God!

Maar in de grote watervloed, in de haat, in de verdrukking van kinderen, in het doodgetwongen lot van teliooten, in de aardbevingen, die we de wereld aandoen, daarin is de Here niet. En in kapotte relaties en in jalouzie en ruzie en in discriminatie en in vreemdelingenhaat, daarin is de Here niet! En in de wind en in de aardbeving daarin was de Here niet. En na de aardbeving een vuur, en daarin was de Here niet.

→ En na het vuur het suizen van een zachte koelte, en daarin was de Here God. Ja de vorsten van verre zullen Hem uiteindelijk als koning moeten aannemen, de zuilen het verteerende vuur, van de macht en de verdrukking niet langer kunnen gebruiken.

Ja laten we in ons hart vurig geloven, dat God liefde is. En laten we dat gewoon maar doen, voor elkaar, voor de kinderen, voor hen die dat het hardst nodig hebben. Het kan! dat zien we vandaag op deze hoge feestdag! Het vuur van de Heilige Geest zal ons bezielen en het vuur van de haat zal voorbijgaan.

Want zo is het evangelie van deze dag, zo spreekt God zelf: Een geweldige windvlaag, en daarin was de Here niet. En een aardbeving, en daarin was de Here niet. En na de aardbeving een vuur, en daarin was de Here niet. En na het vuur het suizen van een zachte koelte, en daarin was de Here God!

Alles